

- toteaa EY:n perustamissopimuksen 184 artiklaan perustuvan vaatimuksen mukaisesti, ettei neuvoston asetusta (EY) N:o 71/97 sovelleta siltä osin kuin se on asetuksen (EY) N:o 88/97 oikeudellinen perusta;
- toteaa EY:n perustamissopimuksen 184 artiklaan perustuvan vaatimuksen mukaisesti, ettei neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 13 artiklaa sovelleta siltä osin kuin se on asetusten (EY) N:o 88/97 ja (EY) N:o 71/97 oikeudellinen perusta;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on jo asialla T-74/97 saattanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi neuvostoa vastaan suunnatun kanteen. Nyt nostettu kanne kohdistuu komission polkumyynnitullista vapauttamista koskevaan asetukseen (EY) N:o 88/97, jossa täsmennetään neuvoston viiteasetuksessa (EY) N:o 71/97 säädetyn yritysten polkumyynnitullista vapauttamista koskevan menettelyn yksityiskohdat. Viiteasetuksella laajennettiin alun perin Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa käyttöön otettu tulli koskemaan myös sieltä peräisin olevia polkupyörän osia. Vaikka kantaja ei ole syyllistynyt säännösten kiertämiseen, sille ei ole myönnetty vapautusta säännösten kiertämisestä johtuvasta polkumyynnitullista.

Kantaja vaatii polkumyynnitullista vapauttamista koskevan asetuksen kumoamista pääasiallisesti seuraavin perustein:

Asetuksessa maahantuojien osalta käyttöön otettu kansallisten tulliviranomaisten soveltama erityismenettely, jossa yritykselle ei myönnetä vapautusta polkumyynnitullista pelkästään sillä perusteella, että se ei ole kiertänyt säännöksiä, vaan vapauttamiselle asetetaan lisäedellytykset, ylittää viiteasetuksen 3 artiklan ja perusasetuksen (EY) N:o 384/96 13 artiklan soveltamisalan, joten siltä puuttuu oikeudellinen perusta.

Lisäksi kantaja vetoaa siihen, ettei viiteasetusta ja perusasetuksen 13 artiklaa tule soveltaa siltä osin kuin ne muodostavat polkumyynnitullista vapauttamista koskevan asetuksen oikeudellisen perustan. Tältä osin kantaja tukeutuu pääasiallisesti asiassa T-74/97 jo esitettyihin perusteluihin.

Sofivon ym. 27.3.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-76/97)

(97/C 166/39)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Sofivo, kotipaikka Condé sur Vire (Ranska), Sofivo Production, kotipaikka Brece (Ranska), Sovinor, kotipaikka

Condé sur Vire (Ranska), Denkavit France, kotipaikka Montreuil-Bellay (Ranska), Sobeval Viande, kotipaikka Périgueux (Ranska), Serval, kotipaikka Sainte Eanne (Ranska), Besnier Industrie, kotipaikka Bourgarre (Ranska), Sovidia, kotipaikka Chateaubriand (Ranska), Sica Ouest Elevage, kotipaikka Ploudaniel (Ranska), Guinde, kotipaikka Montauban de Bretagne (Ranska), Tarbouriech, kotipaikka Villeneuve sur Lot (Ranska), Mamellor, kotipaikka Charnay les Macon (Ranska), Coopagri Bretagne, kotipaikka Landerneau (Ranska), Collet et Compagnie, kotipaikka Chateaubourg (Ranska), Kermene SA, kotipaikka Saint Jacut du Mene (Ranska), ja Vals, kotipaikka Champagne (Ranska), ovat nostaneet 27.3.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustaja on asianajaja Philippe Denesle, Rouen, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Marc Loesch, 11 rue Goethe.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 31.1.1997 antaman asetuksen (EY) N:o 200/97

- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat, jotka ovat kantajina myös asioissa T-14/97, T-15/97, T-20/97 ⁽¹⁾ ja T-61/97 ⁽²⁾, riitauttavat sen tavan, jolla asetuksessa N:o 200/97 ⁽³⁾ on myönnetty vasikoiden aikaistetusta markkinoille saattamisesta lisäpalkkiota, koska kantajat väittävät komission syyllistyneen tältä osin epäyhdenvertaiseen kohteluun ja kilpailua vääristävään syrjintään, joihin on vedottu edellä mainittuja asioita koskeissa kanteissa.

Kantajien mukaan komissio on kanteen kohteena olevassa asetuksessa omaksunut lisäpalkkion maksamista koskevan periaatteen, joka ei millään tavalla korjaa epäyhdenvertaista kohtelua ja kilpailua vääristävää syrjintää, vaikka siinä säädetään eri määräisistä palkkioista. Kantajien mielestä säädetyn lisäpalkkion myöntäminen, joka perustuu ainoastaan teurastetun eläimen painoon eikä mihinkään muuhun markkinoita koskevaan objektiiviseen seikkaan, ei voi palauttaa tasapainoa kilpailevien tuotteiden välille.

Kantajat ovat edellisissä kanteissaan väittäneet, että kyseessä olevissa säännöksissä ei ole noudatettu perustamissopimuksen 40 artiklaa, koska niiden ruhojen keskipaino, joista maksetaan palkkiota, voi olla erilainen eri jäsenvaltioissa ilman, että tätä eroa voidaan perustella objektiivisilla ja asiaankuuluvilla eroilla. Komissio kuitenkin säätää kanteen kohteena olevassa asetuksessa referenssipainoista uudelleen ilman mitään objektiivista perustetta.

Kantajat korostavat, että vaikka komissio perustellusti toteaa, ettei tuotanto vastaa enää markkinoiden perinteistä

kysyntää, komissio toteuttaa toimenpiteitä, jotka eivät ole omiaan korjaamaan tätä todettua seikkaa. Ranskassa kasvatettuja eläimiä koskeva 10 ecun lisäpalkkio 108 kilolta ei nimittäin auta kilpailun palauttamisessa esimerkiksi Alankomaissa kasvatettujen eläinten kanssa, joita voidaan myydä 138-kiloisina Ranskan markkinoilla korkeampaan hintaan, ottaen huomioon paitsi lisäkilojen määrä myös korkeampi kilohinta, jota maksetaan suuremmista eläimistä, joille maksetaan 60 ecun suuruinen palkkio.

(¹) EYVL N:o C 94, 22.3.1997, s. 20—22.

(²) Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

(³) Naudanliha-alan palkkiojärjestelmien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 3886/92 muuttamisesta 31 päivänä tammikuuta 1997 annettu komission asetus (EY) N:o 200/97 (EYVL N:o L 31, 1.2.1997, s. 62).

José Baiges Planasin ja 16 muun 27.3.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-77/97)

(97/C 166/40)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

José Baiges Planas, kotipaikka Bryssel, Viviane Baretto-Piazzini, kotipaikka Rhode St Genese (Belgia), David Broderick, kotipaikka Bryssel, Alessandro Buttice, kotipaikka Bryssel, Peter Grasmann, kotipaikka Bryssel, Timothy Hayes, kotipaikka Wezembeek-Oppem (Belgia), Louis Hersom, kotipaikka Bryssel, Owen Jones, kotipaikka Bryssel, Jean-Louis Levy-Gorgeot, kotipaikka Bereldange (Luxembourg), Saturno Mallia, kotipaikka Overijse (Belgia), Fenardo Mazza, kotipaikka Steinsel (Luxembourg), Yasmine Pire, kotipaikka Bryssel, William Richer, kotipaikka Hoeilaart (Belgia), Josefa Rodriguez Portero, kotipaikka Bryssel, Robert Smyth, kotipaikka Sterrebeek (Belgia), Alain Van Hamme, kotipaikka Grimbergen (Belgia) ja Fionnuala Walker, kotipaikka Bryssel, ovat nostaneet 27.3.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajana on asianajaja Marc-Albert Lucas, Liège, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Evelyne Korn, 21 rue de Nassau.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

- kumoaa komission 18.6.1996 tekemän päätöksen, jolla se hylkäsi kantajien vaatimuksen heidän palkkaluokkansa uudelleenmäärittämisestä,
- kumoaa komission päätöksen, jolla se hylkäsi kantajien hallintovalituksen,
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samansisältöiset kuin asiassa T-16/97 (¹).

(¹) EYVL N:o C 74, 8.3.1997, s. 27.

F. Javier Maeztu Nievan 28.3.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-78/97)

(97/C 166/41)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

F. Javier Maeztu Nieva, kotipaikka Bryssel, on nostanut 28.3.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Nicolas Lhoëst, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

- kumoaa komission 18.6.1996 tekemän päätöksen, jolla se kantajan vaatimuksen vastaisesti päätti olla arvioimatta henkilöstösääntöjen 31 artiklan 2 kohdan mahdollista soveltuvuutta,
- kumoaa tarpeellisilta osin komission 27.12.1996 kantajan valituksen perusteella tekemän nimenomaisen hylkävän päätöksen,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan asian käsittelystä tässä tuomioistuimessa aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samansisältöiset kuin asiassa T-16/97 (¹).

(¹) EYVL N:o C 74, 8.3.1997, s. 27.

Michael A. Köhlerin 28.3.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-79/97)

(97/C 166/42)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Michael A. Köhler, kotipaikka Wezembeek-Oppem (Belgia), on nostanut 28.3.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Nicolas Lhoëst, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange.